

PsittaScene

EXTRA BIJLAGE BENELUX

Van de voorzitter (pag.2)

Hallo allemaal,

Degene die al een tijdje lid zijn van de WPT kunnen zich hebben afgevraagd waarom ze het afgelopen jaar niets van me hebben gehoord. Helaas ben ik heel erg ziek geweest, maar ik ben blij weer een beetje te zijn opgeknapt en vind het fijn een woordje te kunnen schrijven.

Op dit moment is de vogelgriep (H5N1) een grote zorg geworden voor ons allemaal (zoals pas beschreven in PsittaScene). Maar het tijdelijke verbod op importen in Europa, vanwege de griep, is een uitstekende gelegenheid geweest om de importen van wildvang papegaaien voor de handel voor altijd te stoppen. Dit is allang een doel van de Trust en heeft altijd onvoorstelbare voordelen voor wat betreft bescherming en welzijn.

Ik ben ook blij dat de Trust opnieuw "Action Grants" kan aanbieden voor papegaaienprojecten, omdat dit een goede manier is om belangrijk werk over soorten, die aangekenmerkt staan als het meest nodig in het Parrot Action Plan, te bevorderen.

We weten dat gerichte fondsen een reddingslijn kunnen zijn, zoals vertoond in het toegewijde werk voor de Echoparkiet op Mauritius (geleid door Carl Jones). Dit was de eerste soort die met WPT fondsen werd gesteund in 1989, en de populatie is sindsdien gegroeid van een handvol tot honderden. Er zijn nog steeds bedreigingen van geïntroduceerde soorten en ziektes, maar hun toekomst is zeker veel verbeterd.

Kortgeleden kon ik opnieuw de vogels hier in Paradise Park bezoeken (de basis van de WPT in Cornwall, UK) en kan niet uitleggen hoeveel plezier ik hieraan heb beleefd. De voliëres zien er goed uit en de vogels, waaronder veel papegaaien maar ook toekans, toerako's en fazanten, zijn een genot om rustig naar te kijken bij hun dagelijkse routine.

Ik druk je op het hart om tijd te nemen voor de papegaaien die je hebt in je leven. Observeer ze, leer ze kennen en doe je best ze een zo goed mogelijk leven te geven als tegenprestatie voor de vreugde die ze je geven.

Groetjes,

Michael Reynolds

Erevoorzitter

Amazoneland – "Ondoordringbaar" oerwoud van Argentinië (pag. 3-5)

Door Igor Berkunsky en Bérénice Charpin

We staan zo vroeg mogelijk op, rond 5.00 of 6.00 uur als het nog donker is. Eén van ons maakt het ontbijt (thee of koffie met beschuit of crackers) terwijl de ander al het materiaal bijelkaar zoekt die we die dag nodig hebben: touwen, hamassen, meetmateriaal en water, héél veel water: tenminste 2 liter per persoon. Je wilt niets vergeten omdat de nesten van de papegaaien die we bestuderen ver van het kamp af is. Ja! We verblijven allemaal in tenten tijdens het broedseizoen (midden oktober tot begin maart – lente en zomer in Argentinië). Afhankelijk van hun locatie, zijn de nestbomen verbonden met paden die "circuits" of "tours" vormen. "Circuits" kunnen op 20km afstand liggen van het kamp en als je de

weg achter je hebt gelaten, moet je nog 1 of 2km lopen door het dichte oerwoud.

We werken met ze tweeën, die ieder een dozijn nesten per ochtend controleren. Tegen de tijd dat we het eerste nest bereiken is de zon meestal op en de temperatuur gestegen! Het meest opwindende deel van de dag begint: nestcontrole in het Chaco oerwoud. Dit zal vele uren in beslag nemen en we moeten efficiënt werken: gegevens moeten snel verkregen worden zodat de kuikens niet gestoord worden en omdat we tegen de middag terug moeten zijn in het kamp – het is onmogelijk om iets te doen tijdens het heetst van de dag. Temperaturen

kunnen oplopen tot 49^oC. Zelfs de hagedissen houden zich koest!

Na de lunch, is het tijd om de verkregen gegevens van die morgen te verwerken, de activiteiten voor de middag voor te bereiden en natuurlijk een dutje te doen in onze hangmatten!

Vanaf 4.00 uur 's middags tot donker (rond 8-9.00 uur) gaan we opnieuw op pad om nesten te controleren of observaties te doen naar de vegetatie – dit geeft ons de gelegenheid om veranderingen in het voedselaanbod gedurende het seizoen te ontdekken. Blauwvoorhoofd amazones *Amazona aestiva* zijn één van de meest populaire huiskamer vogels in de wereld. Hun uitbundige, interactieve persoonlijkheden, spreekvaardigheid,

en opvallende kleuren zijn een paar kwaliteiten, dat van hun uitstekend gezelschap kan maken. In het wild komen ze voor in Argentinië, Brazilië, Paraguay en Bolivia, Zuid-Amerika. We hebben sinds 2002 de reproductieve ecologie en de dynamiek van de populatie bestudeerd van deze soort in het gebied van Chaco in Argentinië. Het doel van onze studie is de belangrijkste factoren te ontdekken die betrekking hebben op het reproductieproces van de Blauwvoorhoofd amazones in dit gebied. Deze informatie is vooral belangrijk om in te schatten wat de impact van oogsten is op de wilde populatie papegaaien. De World Parrot Trust heeft kortgeleden meer fondsen toegezegd voor ons veldseizoen van 2006-2007.

De vraag naar papegaaien als huisdier heeft geresulteerd in een belangrijke internationale handel. Het in stand houden en gevolgen van deze handel is uitgebreid geanalyseerd en besproken. Papegaaien staan onder grote druk waaronder vernietiging van habitat en stropen voor de handel. Het effect van deze factoren is verergerd door het lage reproductie cijfer van de meeste papegaaiensoorten vanwege eerste legsel op relatief latere leeftijd, kleine legfels, weinig overleven van kuikens en uitvliegers, afwezigheid van tweede legfels, reproductie die niet ieder jaar plaatsvindt, en beperkte nestgelegenheden. Sommige mensen denken dat in een paar gevallen verantwoorde oogstprogramma's voor sommige soorten is toegestaan. De Blauwvoorhoofd amazone wordt als zo'n soort gezien.

De meeste Blauwvoorhoofd amazones in Argentinië broeden in het droge oerwoud in het Chaco gebied waar onze studie plaatsvindt. Dit dichte, doornige oerwoud, plaatselijk bekend als "ondoordringbaar", wordt gedomineerd door bomen van hardhout, die uitstekende nestgelegenheden bieden. In dit ondoordringbare leeft ook diverse fauna zoals de jaguar, pekari's, miereneters, mega gordeldieren en meer dan 300 vogelsoorten.

Huidig management

De export van wilde Blauwvoorhoofden is in alle landen verboden behalve in Argentinië, waar zoveel kuikens en volwassen vogels legaal worden gevangen en geëxporteerd ieder jaar dat hun populaties potentieel gevaar lopen. Vanaf 1983 tot 1991 werd er door de regering van Argentinië toegestaan zo'n

half miljoen Blauwvoorhoofden te vangen voor de handel. Dit zogenaamde "uithalen" bereikte een hoogtepunt toen alleen al in 1985 zo'n 75.000 vergunningen voor Blauwvoorhoofd amazones werden afgegeven.

Na een verbod van vier jaar (1992 t/m 1995) werd in 1996 een experimenteel management plan gelanceerd. Vanaf toen werd een management op lange termijn opgezet dat nog steeds voortduurt. Tegenwoordig houdt dit plan onder bepaalde voorwaarde de vangst van kuikens en volwassen vogels in (zoals oogsten van allemaal behalve één kuiken van een nest) en staat per jaar de onttrekking van meer dan 5.000 papegaaien toe.

Aan dit management plan ontbreekt echter wetenschappelijke ondersteuning. Er heeft nooit uitgebreid onderzoek plaatsgevonden over de biologie van de Blauwvoorhoofd amazone en zodoende is hierover weinig bekend. Dus zijn de regels en principes van het management plan omstreden. Het huidige aantal kuikens en volwassen vogels die ieder jaar worden geoogst kan een belangrijke invloed hebben op de populatie van de Blauwvoorhoofd amazones in Argentinië.

Amazone ecologie

We verzamelden gegevens over verschillende reproductieve parameters van de Blauwvoorhoofd amazones gedurende vier opeenvolgende broedseizoenen en stelden vast:

1. overleven in het nest en voornaamste oorzaken van mislukken van nesten, en
2. overleven in het ei, kans op uitkomen en overleven van het kuiken in succesvolle nesten.

We bestudeerden ook de karakteristieken van de nestholtes, waaronder hergebruik gedurende het volgende broedseizoen, en of nestpredatie en weghalen van het kuiken invloed hadden op het hergebruik.

Blauwvoorhoofd amazones zijn heel mobiel. Alle vogels een paar uitgezonderd die in Chaco broeden verlaten hun broedterrein in groepen nadat hun kuikens zijn uitgevlogen en het seizoen van vruchten en zaden ten einde loopt (maart-april). Waar deze Chaco Blauwvoorhoofden heengaan is onbekend, hoewel het aannemelijk is dat ze naar het noordwesten verhuizen, waar nog steeds rijp fruit voorhanden is.

Als ze in september terugkomen naar hun broedterrein in Chaco beginnen de paren Blauwvoorhoofden natuurlijke nestholtes uit te knagen in "Quebrachos" (*Schinopsis* en *Aspidosperma* bomen), waarbij ze vaak hun nestholtes van voorgaande jaren hergebruiken. Er worden eieren gelegd tussen oktober en december, en de laatste kuikens verlaten het nest (hoewel nog niet overgewend) tegen half februari. Een legsel bestaat gemiddeld uit 4 eieren hoewel over het algemeen twee kuikens per nest uitvliegen.

In het ondoordringbare oerwoud komen grote aantallen Blauwvoorhoofd amazones voor. We werken met twee soorten nesten: "natuurlijke nesten" in het Provincial Park (nesten waar niet uitgehaald wordt), en "geoogste nesten" in aangrenzende gebieden waar de lokale bevolking deelneemt aan het nationale Blauwvoorhoofd amazone oogstprogramma.

Ons team bestaat uit een vaste kern van veldtechnici en vrijwilligers (voornamelijk biologiestudenten) uit de hele wereld. Elk broedseizoen zoeken we intensief naar nesten. We vinden de nesten meestal door het gedrag van de paren te observeren en gebruikte nesten uit voorgaande jaren te bezoeken. Elke nestboom wordt helemaal gemeten en beschreven – er worden 30-60 nesten per jaar bestudeerd. Tot op heden hebben we 140 nestpogingen in 89 verschillende nestholtes gevolgd. Nesten worden om de drie dagen gecheckt totdat de kuikens uitvliegen of de nesten mislukken. Gegevens over het aantal gelegde eieren, ei-omvang, aantal kuikens dat uitkomt en uitvliegt worden opgeschreven om het broedsucces te registreren. Bovendien wordt de groei van het kuiken en de ontwikkeling gecontroleerd waarbij gebruik gemaakt wordt van regelmatig wegen, meten en dieet analyse. De kuikens worden geringd en gecontroleerd op ectoparasieten. Er worden bloedmonsters genomen voor DNA analyse en endoparasieten. Volwassen vogels worden ook geringd en geteld en bloed afgenomen. We bestuderen bovendien de vegetatie die ons een beter inzicht geeft van hun milieu: wat voor soort bos ze de voorkeur geven, hoeveel voedsel er voorhanden is, wanneer welk fruit beschikbaar is, hoeveel nestholtes er zijn etc.

Belangrijke resultaten

Eén van de meest gebruikte methoden voor het oogsten van papegaaien is er

een paar weg te halen, maar niet allemaal, uit het nest. Het voornaamste argument voor deze aanpak is, dat deze kuikens niet zouden overleven of een erg lage kans van overleven, omdat in de meeste nesten een natuurlijk broedverloop voorkomt. Daarom zou, theoretisch, gedeeltelijk verwijderen van de kuikens geen groot effect hebben op het aantal kuikens dat uitvliegt. Maar in de meeste gevallen deze veronderstelling is niet gebaseerd op goede wetenschappelijke gegevens. Onze voorafgaande resultaten vertonen een paar interessante feiten over de “broedverloop” theorie waarop het oogstplan van Argentinië is gebaseerd. Hoewel, in theorie, het weghalen van de kuikens geen invloed heeft op het aantal uitvliegers, vonden we bewijzen van het tegendeel. In de praktijk worden kuikens geoogst als ze 40 tot 50 dagen oud zijn en we weten dat op die leeftijd de mogelijkheid tot overleven eigenlijk heel hoog is. In feite broedverloop als gevolg van verhongeren was relatief onbekend en was beperkt tot de eerste week van uitkomen. Daarom kuikens oogsten gebaseerd op de “broedverloop” theorie zouden waarschijnlijk overleefd hebben om uit te vliegen. Een ander belangrijke waarneming kwam van ons werk, die van hergebruik van de nestholte. Zowel legaal als illegaal oogsten houdt in dat er een gat in de boom wordt gemaakt aan de voet van de nestholte. De nestholtes die niet fatsoenlijk worden hersteld (zorgvuldig bedekt met modder die verdwijnt in een paar maanden) worden regelmatig niet hergebruikt in het volgende broedseizoen. Integendeel, nestholtes

die goed worden afgedekt hebben dezelfde getallen van hergebruik als de geobserveerde nestholtes zonder het uithalen van de kuikens. Dit betekent dat er blijkbaar geen enkel direct effect plaats vindt op hergebruik van de nestholtes bij het deels weghalen van kuikens. Deze waarneming zorgde ervoor dat we educatieve activiteiten ontwikkelden voor de oogsters van papegaaien om de destructie van nestholtes in de toekomst te vermijden.

Vormen van invloeden van oogsten

Dit is de eerste studie op lange termijn over de reproductie ecologie van de Blauwvoorhoofd amazone in het gebied van Chaco.

Ze zijn één van de meest geliefde soorten voor de handel en het nationale oogstprogramma van de lokale bevolking van Argentinië is gebaseerd op de export van ca. 5.000 jonge papegaaien per jaar. Daarom zijn de gegevens die bij deze studie worden verzameld belangrijk om duidelijkheid te krijgen over de invloed die oogsten van kuikens kan hebben op de papegaaienpopulaties. Onze resultaten geven aan dat het oogsten van kuikens geen invloed heeft op hergebruik van de nestholten (er voor zorgend dat de nestholte op de juiste wijze is hersteld). Maar omdat de kuikens worden geoogst nadat natuurlijk broedverloop heeft plaatsgevonden, resulteert het oogsten van kuikens voor een afname van 50% van uitvliegers die per nest worden geproduceerd.

Onze resultaten gaven ons eveneens goede kwalitatieve gegevens over de reproductieve ecologie van één van de meest belangrijke populaties van deze

soort. Dit maakt het mogelijk een vergelijking te maken met andere studies over dezelfde soort elders en bij andere soorten van dezelfde genus.

Na afronding van de studies over vier broedseizoenen gaan we langzaam gaten opvullen voor wat betreft de kennis over de broedecologie van de Blauwvoorhoofd amazone. Er zijn nog meer broedseizoenen nodig en veel dingen te ontdekken. Onze hoop is dat met de informatie die we zullen opdoen er een herziening zal plaatsvinden van het management oogstplan om zodoende het overleven op lange termijn te garanderen voor de Blauwvoorhoofd amazone populatie. Ons onderzoek is mogelijk gemaakt dankzij diegene die erin hebben geloofd en het hebben ondersteund. We hebben klimtuig nodig (touwen, sluitclips, stijgbeugels etc.), meetapparatuur (b.v. weegschalen) en nog veel meer zoals beenbinders, digitale camera's, GPS, laptops etc. We kunnen en verwelkomen hulp altijd en er kan contact worden opgenomen met aaestiva2002@yahoo.com.ar Met dank aan: ons vaste team – Román Ruggera, Joaquín Carrera, Chantal de la Fournière, Sarah Faegre en Angel Nuevo González, wetenschappelijke Argentijnse instituten CIC en CONICET, Universiteit van La Plata, Universiteit van Buenos Aires, World Parrot Trust, The Amazon Society, Parrot People Fundación en Parrots International, al onze vrijwilligers en de lokale bevolking (parkopzichters en burens van het reservaat) die ons gedurende al deze jaren hebben geholpen.

Onderschriften:

Het Argentijnse regerings managementplan voor de Blauwvoorhoofd amazones staat het oogsten van alles behalve één toe van een nest, een plan dat alleen kans van slagen heeft na gedegen studie over de broedecologie van de soort.

Kuikens worden gewogen en maten genomen van het lichaam, de vleugels en het hoofd net zolang totdat ze uitvliegen. Veerontwikkeling wordt ook nauwkeurig bijgehouden. Deze gegevens helpen de onderzoekers begrijpen hoe de wilde kuikens zich ontwikkelen en groeien.

Plastic zakken in flessen van 3 ltr dienen als een goedkope parasietenverwijderaars en proefstelsel. Als ze onverwacht opduiken, schaadt het de kuikens niet en de parasieten vallen in de zak om later onderzocht te worden in het laboratorium.

Als gaten die gemaakt zijn om kuikens te oogsten niet zorgvuldig worden hersteld, worden kostbare nestholtes onbruikbaar voor de kweek in de toekomst.

Omdat de eieren direct na het leggen worden bebroed, komen verschillen in grootte weldra aan het licht nadat ze uit zijn gekomen. Hoewel er legfels tot wel 6 eieren zijn gevonden, een meer kenmerkend broedsel bevat 4 kuikens waarvan er gemiddeld 2 uitvliegen.

Laat je andere kant zien Hyacinth ID foto's spreken voor zich (pag. 6-8)

Door Charles Munn PhD

Ten noorden van de Braziliaanse hoofdstad Brasilia, op het kruispunt van vier staten in NO Brazilië – Piaui, Tocantins, Maranhão en Bahia – ligt een wildernis van 50.000km² (ter grootte van Costa Rica) op 1.000 voet hoge rode rotswanden met op de toppen struikachtige plateaus die zich uitstrekken van 50 acres tot 100m² grootte. Onder de rotswanden ontrolt zich een open vallei bedekt met droge tropische bossen; open bosland en gouden graslanden met verspreid liggende Mauritia palmen. Door de vallei lopen doorzichtige stroompjes omringd met dikker galerijbossen overheerst door dezelfde majestueuze palmen, wat favoriet voedsel is en nestbomen zijn van de Blauwgele ara's *Ara ararauna*, en geliefde rustplaatsen en loofbomen van 's werelds grootste en meest spectaculaire papegaaien – de Hyacinth ara *Anodorhynchus hyacinthinus*.

Op de top van de plateaus en door de hele valleien heen, verbergen drie andere soorten palmen hun wortels onder de grond om hun moeilijk veroverde biomassa te beschermen tegen branden van het droge seizoen die kenmerkend zijn voor dit droge bos. Deze palmen vertonen hun bladeren en notentrossen aan de grond. De steenharde, golfbalachtige noten zijn geliefd (en meestal het enige) voedsel van de Hyacinth ara.

De Braziliaanse regering heeft 's werelds grootste beschermd gebied geschapen van droog tropisch bos in dit gebied in 2002 en noemde het Parnaíba Headwaters National Park (Parque Nacional das Nascentes do Rio Parnaíba). Op 1,8 acres beschermt dit park meer Hyacinth ara's, Manenwolven en droog tropisch bos dan welk ander beschermd gebied ter wereld. Om dit duidelijk te maken, de natte tropische bossen van de wereld zijn sinds 1930 voor 50% vernietigd, terwijl de droge tropische bossen van de wereld voor meer dan 90% zijn gekapt voor bouwland en grasland. Dientengevolge is dit park van buitengewoon beschermingsbelang. De droge tropische bossen van centraal Brazilië zijn verreweg de meest biologisch uiteenlopend in de wereld, en dit nieuwe park is het mooiste voorbeeld van deze diversiteit.

De oostkant van het park wordt begrensd door een privé-terrein van 2500 acres droog bos en stroompjes omringd door palmen die behoort aan de 49 jaar oude Lourival Machado Lima. Sinds 1995 is dhr Lima velddirecteur van een beschermingsproject voor de Hyacinth ara's en op dit moment huisvest hij een onderzoeksteam dat de eerste wereldwijde rechtstreekse studie leidt naar de reproductieve graad van een beschermde populatie van de Hyacinth ara's.

Sinds 1996 heeft Mr. Lima, met steun van Charles Munn, de non-profit Tropical Nature, Kaytee Avian Foundation, de Wildlife Conservation Society, de Braziliaanse non-profit BioBrasil Foundation en de Minnesota Zoo, actief de ara's op zijn land en de omgeving van 400.000km² wildernis beschermd, waarvan het meeste nu binnen het park ligt. Als deel van deze bescherming spenderen hij en zijn team enorm veel tijd en werk om afgelegen valleien te bezoeken voor trossen palmnoten om neer te leggen op voederlocaties op zijn land buiten het broedseizoen (februari t/m augustus). Elk jaar sinds 1996 zijn de groepen groter en groter geworden omdat de beschermde locatie de vogels weghoudt van zwerven rond de steden en smalle wegen waar ze doodgeschoten kunnen worden (illegaal) door voedsel en "sport" jagers. In 2005 en 2006 kon men, op sommige dagen, meer dan 100 vogels tellen, op een keer zelfs 105 stuks, maar doorsnee is het aantal vogels dat 's morgens of 's middags kan zien eten 30-60 vogels. Vaak zijn er 30-40 vogels tegelijkertijd aan het eten, allemaal in stralend goudkleurig licht, allemaal binnen 9-16 meters van de camera's van de bezoekende fotografen, filmploegen en uitverkoren ecotoeristen.

Na jaren van kijken naar de vogels op de voedselplaats besloten Mr. Lima en zijn schoonzuster Edeline Gonçalves Nobre, die een derdejaars studente is aan de Universidade Estadual do Piaui (UESPI) een lokale staatsuniversiteit, de afzonderlijke vogels op Mr. Lima's land te tellen d.m.v. digitale fotografie. Daaropvolgend bracht Miss Lima vijf maanden (februari t/m april in 2005 en 2006)

door met verzamelen van gegevens over deze grote populatie Hyacinth ara's. De snavels van Hyacinth ara's (en andere grote ara's) zijn onderling verschillend. Ze vertonen een enorme schat aan informatie omdat ze vol met lijntjes, scheurtjes, groeven, stippen, streepatronen en ontelbare andere kleine onregelmatigheden die langzaam veranderen binnen een aantal maanden. Miss Gonçalves vond dat het werk binnen een periode van 2-3 maanden, deze zichtbare snavel onregelmatigheden het mogelijk maakte om een uniek, ondubbelzinnig, definitief fotodossier op te bouwen van elke en iedere Hyacinth ara op de site. Tijdens de telling van 2005 kreeg Miss Gonçalves uitgebreide fotografische hulp en training in computer manipulaties van de snavelnames van Paula Linsemeier en Brett Backhouse, twee aardige zoölogen van de Adelaide Zoo in Australië. Bij de fototelling technieken werd gebruik gemaakt van een 600mm, f4 Nikon lens (overgebleven van de fototelling van WCS ara eind jaren 80 in Manu, Peru) met een D70 Nikon camera om van heel dichtbij de snavelkanten van tenminste 187 Hyacinth ara's te fotograferen. In 2005 kon Miss Gonçalves de beide snavelkanten fotograferen van in totaal 93 vogels, waaruit bleek dat er 6 pas uitgevlogen vogels bij waren van het broedseizoen van 2004-2005 (september-januari). In 2006, nadat ze haar technieken had verbeterd, fotografeerde ze beide snavelkanten van 121 verschillende Hyacinth ara's, waarvan er 7 pas uitgevlogen waren in het broedseizoen van 2005-2006. De merktekens, lijntjes en andere onregelmatigheden op de snavels waren altijd gemakkelijk te vergelijken als de foto's van goede kwaliteit waren. In 2006 werden er nog eens 66 linker snavelkanten en 46 rechter snavelkanten gefotografeerd, die niet overeenkwamen met links en rechts. Het overwegend rusten in bomen, terwijl ze hun linkerkant tonen, kan te maken hebben met de voorkeur om veilig te rusten in verband met de beste vluchtroutes, wat aan de linkerkant van de vogels was. Deze overgebleven snavelkanten wijzen op een minimum

van 66 andere unieke vogels en mogelijk een paar meer (als sommige van de 46 overgebleven rechter snavelkanten vertegenwoordigen waarvan de linkerkanten nooit zijn gefotografeerd...). Omdat het aannemelijk is dat de meeste of zelfs alle niet overeenkomende rechterkanten samengaan met de 66 niet overeenkomende linkerkanten, veronderstellen we dat de populatie van vogels in het seizoen van 2006 minimaal 121+66 stuks was, of wel 187. Nu Miss Gonçalves haar technieken verder heeft ontwikkeld, zou het mogelijk zijn bijna alle snavelkanten te koppelen om een nog betere definitieve telling in het komende naseizoen van 2007 (februari t/m juli) te bereiken.

Beide jaren was het gemakkelijk de jonge vogels er uit te halen door hun gewoonte hun kopveren op te schudden, met hun vleugels te fladderen (onderdeel van het kenmerkende gedrag bij bedelen van jonge vogels) en door hun relatief gladde snavelkanten in vergelijking met de volwassen vogels. Ze leken ook minder hoekig, ronder, veel smallere kopprofielen vanwege hun minder ontwikkelde schedels. Ze zullen snel kaakspieren ontwikkelen in de eerste paar weken na hun uitvliegen. Het team van arabewakers van Mr. Lima (die niet alleen zijn land beschermen, maar meer dan 100.000 acres van het meest kwetsbare, meest wildlife-rijke delen van het National Park) kennen ca. 12 nesten van Hyacinth ara's binnen een straal van 20 mijl van Mr. Lima's eigendom, maar totnogtoe, zijn er niet regelmatig foto's van de vogels genomen bij hun nesten om te testen of dezelfde vogels ieder jaar voornamelijk in rots-gaten nestelen. In de meeste gevallen, zouden zulke foto's een probleem zijn, omdat de afstand van de lens tot aan de nestholte te groot zou zijn om een goede opname van de snavellijntjes en barsten. In de praktijk ontdekte Miss Gonçalves dat betrouwbare, bruikbare resultaten van de snavelfoto's werden verkregen als de vogels in goed licht zaten (geen tegenlicht) en op een afstand van 8-18 meter van de lens. De meeste vogels bij het scherm op het land van Mr. Lima waren regelmatig binnen de afstand en konden worden gefotografeerd voor het snavelonderzoek.

Toen Miss Gonçalves de snavel van alle vogels van de telling van 2005

vergeleek met die van 2006 ontdekte ze dat een aantal ervan op elkaar leken maar niet hetzelfde waren. Om uit te vinden of gelijkende snavelkanten inderdaad van dezelfde vogel was van wie de snavel van het ene op het andere jaar veranderd was, moet een groep vogels het hele jaar worden gevolgd.

Door iedere 2-4 weken nieuwe foto's te nemen kunnen de geleidelijke veranderingen in het snavelpatroon het hele jaar door gevolgd worden. Omdat we schatten dat we dit in 2007 niet voor elkaar krijgen, hebben we naar mogelijke manieren geïnformeerd om de huidplooien rond de basis van de ondersnavel of rond de ogen te gebruiken om vogels van jaar tot jaar te vergelijken zonder de langzame groeiwijzigingen in de barsten van hun snavel.

Mr. Carlos Yamashita, de uitstekende Braziliaanse veldbioloog, stelde een nieuwe benadering voor gebaseerd op de gele huid van de Hyacinth ara's. Hij adviseerde ons te proberen om van nog dichterbij te fotograferen en de stippen die ontstaan rond de ogen van de Hyacinth binnen twee of drie millimeter van het oog zelf. Ms. Gonçalves begon dit idee in 2006 uit te voeren, en ze denkt dat Mr. Yamashita gelijk heeft waarbij de stippen rond de ogen onregelmatig lijken te liggen kloksgewijze rond het ooglid, wat zo was, en vertoonden ook zekere niet veranderlijke hoeken. In 2007 hopen we deze stippen te kunnen gebruiken om te trachten een "oogring" dossier op te bouwen en de oogringstippen te vergelijken met de snavel. Uiteindelijk zullen we in 2008 checken of de stippen toelaten te onderzoeken of de snavel die op elkaar lijken van jaar tot jaar in feite dezelfde vogels zijn. In de praktijk vond Miss Gonçalves uit dat als de lichtcondities goed waren, ze deze kleine streepjes goed kon fotograferen met een 600mm lens op een afstand van wel 14m hoewel hoe dichterbij hoe beter.

Al deze technieken zijn simpelweg afhankelijk van goede lenzen en goed fotografietechnieken samen met zorgvuldig uitzoeken en vergelijken van de beelden. Door deze eenvoudige technieken systematisch te gebruiken, kunnen we weldra een populatie Hyacinth ara's, die afzonderlijk te identificeren het hele jaar op de voedselplaatsen controleren en misschien zelfs sommige vogels op geselecteerde, meer bereikbare nesten.

Bovendien kunnen we in het hoogseizoen van deze foeragerende groepen (februari t/m juli) zeldzame of natuurlijke gevallen van sterfte ontdekken als een speciale vogel steeds weer opduikt zonder zijn/haar partner. Als de partner niet opnieuw opduikt tijdens het seizoen, zouden we aannemen dat hij/zij is gestorven, want het lijkt onwaarschijnlijk dat een vogel, zelfs net gescheiden, zou stoppen naar de voedselplaats te komen. Een ander bruikbare aanvulling van de snavelfototechniek zou zijn te proberen uit te vinden of dezelfde Hyacinth ara's jaar na jaar nestelen in dezelfde lage, goed fotografeerbare, traditionele boomholtes in de Braziliaanse Pantanal, omdat, tot onze verbazing, er geen betrouwbare gegevens bestaan om deze fundamentele vraag te beantwoorden. Interessant te vermelden is dat de cijfers van slecht zeven jonge vogels van een minimum van 187 een heel erg laag vermeerderingscijfer is. We denken niet dat we andere jonge vogels onder de 187 vogels in het seizoen van 2006 hebben gemist, maar we zouden graag onze inzet verdubbelen in 2007 om er zeker van te zijn dat we jonge vogels over het hoofd zien. Omdat de foto's in 2005 een beetje anders zijn geanalyseerd, zijn we niet zeker van de vermeerderingscijfers voor dat seizoen of hoe ze te vergelijken met 2006. Gelukkig kunnen de fotoanalyses in de toekomst met meer zorg verwerkt worden nu deze technieken meer verfijnd zijn.

We denken dat deze directe telling van jonge vogels in een grote populatie wilde Hyacinth ara's een eerste aanzet is en we hopen dit werk uit te bereiden om zodoende de populatiedynamiek van deze populatie te begrijpen en eveneens van de andere soorten herkenbare ara's binnen Amerika. Mensen die willen meedoen in het dagelijks fotograferen van de Hyacinth ara's op het land van Mr. Lima moet contact opnemen met de World Parrot Trust of Miss Gonçalves edelinegnobre@hotmail.com Voor degene die alleen deze verbazingwekkende vogels willen fotograferen als hobby neem contact op met Tropical Nature Travel liz@tropicalnaturetravel.com. De aangeboden tours door Tropical Nature Travel naar dit droge woudgebied bieden een paar van de beste wildlife observatie en fotografie in Brazilië.

Onderschriften:

Een jonge Hyacinth ara moet kracht en vaardigheid krijgen om harde palmnoten te kraken

Grote groepen Hyacinth ara's verzamelen zich bij een palmnoten buffet neergelegd om ecotoeristen een uitzonderlijke aanblik te bieden. Close-up foto's genomen vanachter het scherm geeft onderzoekers de kans afzonderlijke vogels te identificeren binnen een troep.

Beelden van beide kanten van de snavel van één Hyacinth ara laat een verscheidenheid aan unieke kenmerken zien. Hoge kwaliteit close-up beelden van de huid rond het oog kan zelfs veelbelovender zijn dan de snavelbeelden voor afzonderlijke identificatie. De kleine streepjes blijven onveranderd in de tijd in tegenstelling tot de blijvende verandering in de snavel.

Charles Munn (links) en Lourival Lima hebben jaren samengewerkt om de Hyacinth ara's te beschermen en te bestuderen op het landgoed van de familie Lima.

Wilde Hyacinth ara's kunnen meer dan 6 minuten nodig hebben om één enkele palmnoot te kraken.

Een groep Hyacinth ara's terwijl ze hun favoriete voedsel eten, waar de palmen hun bladeren en takken met noten aan de grond hebben.

Britse dierenartsen steunen de ban (pag.9)

Door Sean Wesley BVSc MSc MRCVS, UK Vet. Surgeon

In mei 2006 nodigde de British Veterinary Association Animal Welfare Foundation (BVA AWF) me uit een lezing te geven over "Welfare concerns in Parrots" op het jaarlijkse Discussie Forum van de Foundation in Londen. Het doel van de Foundation is "het bevorderen van het welzijn van alle dieren d.m.v. diergeneeskundige wetenschap, educatie en debat" en het Forum wordt bijgewoond door vertegenwoordigers uit verschillende dierenwelzijn organisaties. Dit was een prima gelegenheid om de aandacht te vestigen op de onacceptabele welzijnscondities waaronder papegaaien te lijden hebben in de internationale vogelhandel en bewustzijn te kweken voor de welzijnsproblemen die ik al te vaak zag bij huiskamerpapegaaien in de gezelschapsdierenpraktijk. Het Forum was tevens een gelegenheid een poging te wagen om de BVA te overreden steun te geven aan de permanente ban op de import van wildvang vogels in de EU.

De BVA was opnieuw geïnteresseerd in de vogelhandel in reactie op een geval van H5N1 vogelgriep in een UK quarantaine waar geïmporteerde wilde vogels werden gehouden. Zoals PsittaScene lezers al weten, leidde dit geval, in oktober 2005, tot een tijdelijke ban op de import van wilde vogels in de EU, en voor de regering van de UK een bevel om een onafhankelijk onderzoek naar de vogelquarantaine (het Dimmock Report). De BVA besprak de

handel bij zijn raadsvergadering een paar maanden later, en stonden achter de welzijnsargumenten om een permanente ban te steunen. Men vreesde echter, dat een ban een controleprobleem zou kunnen zijn en de handel ondergronds zou drijven, waardoor het risico ziektes te importeren, zoals vogelgriep (vanwege het overslaan van quarantaine) zou toenemen.

Ik maakte me zorgen dat de BVA en het Dimmock Report hadden gesuggereerd dat er een omgekeerd evenredige relatie is tussen de legale en illegale handel – b.v. als de legale handel daalt, dan stijgt de illegale handel – terwijl er geen ondersteunend bewijs voor is.

Integendeel, er is jaren na de US ban een onderzoek uitgevoerd naar import van wilde vogels (Wild Bird Conservation Act van 1992) toonde bewijzen om aan te nemen dat het tegendeel waar was, omdat de illegale handel daalde aanmerkelijk na de Act. Ik wilde er zeker van zijn dat ik dit duidelijk zou maken in mijn presentatie bij het Forum, en ook dat er bij de afgevaardigden geen twijfel zou bestaan over het lijden en de sterfte onder vogels in de handel.

Mijn presentatie bij het Forum was 7 dagen voordat er een beslissing zou worden genomen over de verlenging van de ban, opheffen of definitief maken. Ik bedankte de AWF voor de uitnodiging als spreker op zo'n belangrijk tijdstip en drukte de

toehoorders op het hart actie te ondernemen met een deadline van 7 dagen in het achterhoofd.

Mijn praatje hield de 3 belangrijkste gebieden van bezorgdheid in beschreven in de EU Wild Bird Declaration Act die vraagt om een permanente ban op import van wilde vogels in de EU op grond van:

1. risico op infectieziektes (e.g. vogelgriep)
2. overleven van de soorten (de handel bedreigt soorten omdat de vogels sneller uit wild worden gehaald dan ze kunnen reproduceren), en
3. dierenwelzijn

Gezien de aard van het evenement werd de meeste aandacht gegeven aan dierenwelzijn en ik omschreef welzijnszorgen gezien vanuit de vangst, door dealers, exporteurs, international transit en quarantaine in het importerende land. Ik begon met het beschrijven van de vangstmethoden, waaronder het vangen van groepen vogels in netten met springlading aangetrokken door vastgebonden lokvogels, en het gebruik van vogellijm – een tape dat aan takken wordt bevestigd wat aan de veren van papegaaien blijft kleven als ze landen. Stropers, dealers en exporteurs, legde ik uit, houden alle vogels in ruimtes waar de sterfte vóór de export geschat wordt op 40-66%. Dit is te wijten aan slechte behandeling, onvoldoende voedsel en water, te lage lichaamstemperatuur,

onvoldoende ventilatie, uitbraak van infectieziektes en agressie. Voordat ze aankomen in dierenwinkels, vertelde ik de afgevaardigden, zullen ca. 6 van 10 wildvang papegaaien zijn gestorven. Ik sprak mijn bezorgdheid uit over de ongefundeerde overtuiging dat een stijging van de illegale handel als gevolg van de permanente ban “onvermijdelijk” zou zijn en ik betoogde dat een permanente ban gemakkelijker te controleren zou zijn dan de huidige situatie, omdat een gedragsregel “geen vogels toegestaan” (met noodzakelijke uitzonderingen) makkelijker te hanteren is voor douanebeamten en vergt geen training in de identificatie van een groot aantal op elkaar gelijkende soorten. Ik benadrukte tevens dat het invloedrijke Dimmock Report slechts gericht was op het aspect van ziektes in de handel omdat het was geschreven als reactie op de uitbraak van vogelgriep. Het Report richtte zich niet op de serieuze beschermings- en welzijnsaspecten.

Zoals ik had gehoopt, bracht mijn presentatie een aantal discussie en zorgen te weeg en de daaropvolgende weken en maanden volgde ik met gespannen verwachting evenementen van de BVA. Ik werd uitgenodigd om een bijdrage te leveren op nog een bericht over de kwestie van de import van wildvang vogels en het onderwerp werd opnieuw besproken op een BVA raadsvergadering in juli 2006. Ik was verheugd, om 10 dagen later, een verslag te lezen over die vergadering in de Veterinary Record, dat verklaarde: “De raad stond vierkant achter een permanente ban voor de import van wildvang vogels”. Binnen een paar weken publiceerde de BVA een standpuntverklaring, vergezeld van een persbericht (zie PsittaScene Vol.18 no.3) waarin hun denkbeelden over de import van gevangen levende vogels en riep op tot een permanente ban voor wildvang vogels. Ik was, natuurlijk, niet alleen verantwoordelijk voor dit fantastische resultaat, maar ik was de BVA AWF

uiterst dankbaar dat ze me de gelegenheid hadden gegeven om in zo'n kritiek stadium aandacht te vragen voor deze kwestie. Ik was tevens Dr. Jamie Gilardi, directeur van WPT, uiterst dankbaar voor de hulp tijdens de voorbereiding van mijn presentatie. De tijdelijke ban is nu verlengd tot eind december 2006. De positie van de BVA zal niet alleen het einde van de handel in wildvang vogels voor de Europese markt uitmaken, maar het is een krachtige stem om de op handen zijnde beleidsvergaderingen te beïnvloeden, die de toekomst van de handel zal beslissen. Het is belangrijk dat de positie van de BVA wordt kenbaar gemaakt aan de beleidsmakers en ik ben vereerd om als tussenpersoon met Dr. Gilardi en WPT effectieve manieren te bedenken waarbij dit kan worden bereikt. De BVA heeft de juiste beslissing genomen. Laten we hopen, omwille van de vogels, dat de EU hetzelfde zal doen.

Denk verder dan de donatiebus (pag.10-11)

Zou het niet leuk zijn om één van die zeldzame personen te zijn met de bedoeling al je favoriete doelen ieder jaar met aanzienlijke financiële bijdrage te helpen? Deze gevers zijn geen regel maar een uitzondering. Bij de WPT komen de meeste donaties in kleine bijdragen van gewaardeerde supporters. De meeste mensen klagen dat ze eenvoudigweg niet meer kunnen missen. Gelukkig lijkt de manier van geven steeds creatiever te worden, vaak van onze supporters zélf.

Fietsen voor de vogels

Fietsers, joggers, invloedrijke mensen let op! Als je in bent voor een uitdaging denk dan aan..... Een paar jaar geleden waagden Karen Poly en 2 vriend(inn)en zich aan fietstoer “voor de vogels”. Ze reisden 761km van San Fransisco naar Los Angeles, Californie in 8 dagen en brachten meer dan \$ 4.000 bijelkaar om de WPT te steunen. James Rosindell deed ook mee aan een sponsorfietstocht evenals andere creatieve activiteiten om de WPT te steunen. Marie Pope en Eleanor McMahon deden mee aan een hardloophwedstrijd en haalden resp. £120 en £ 300 binnen. Een ander, Lucie Lim, organiseerde gesponsord touwtje springen op haar school.

Over auto's en camera gesproken

Een langdurig lid Lacy Hartford en haar man Chris doneerde kortgeleden hun auto aan de WPT. We verkochten de auto op eBay om de Trust te steunen. Lacy en Chris zijn op dit moment de meest zichtbare supporters die gebruikte auto's verbinden met papegaaienbescherming. Scott Johnson was zelfs geen lid toen hij een paar jaar geleden contact met ons zocht om een kleine snelle rode sportwagen te doneren. Natuurlijk moest onze directeur Jamie Gilardi een testrit maken voordat hij werd afgeleverd, maar hij verkocht deze auto ook op eBay.

Andere waardevolle voorwerpen kunnen worden gebruikt of verkocht. Je bent waarschijnlijk bekend met de prachtige amazone foto's van Loretta Erickson en Mike Bowles (zie Parrots in the Wild – mei en augustus 2005). Naast het gebruiksklaar maken van hun foto's voor PsittaScene, hebben Loretta en Mike camera's en accessoires gedoneerd aan WPT, niet één maar twee keer. Een paar van deze kwalitatieve uitrusting ging naar Brazilië om ter ondersteuning van ons veldteam dat werkt voor de Roodkruin amazone *Amazona dufresniana*

rhodocorytha en andere voorwerpen werd on-line verkocht.

Het hoeft geen sensationele sportwagen te zijn of een gelikte camera-uitrusting. Als jij of een vriend een auto, boot, camera, computer etc. hebben (in goede conditie a.u.b.) neem contact met ons op en we zullen met plezier de mogelijkheid voor donatie en verkoop bespreken. Onder bepaalde omstandigheden werken deze donaties heel goed. Kleine (waardevolle) voorwerpen kunnen waardevolle donaties worden. We kregen dozen met voorwerpen zoals kaarsenhouders, vazen en laptops van een antiekhandelaar in Londen en we hopen een loterij te houden op Paradise Park met deze en andere voorwerpen die we de afgelopen jaren hebben gekregen.

Geef als je verkoopt!

We ontdekten pasgeleden een groep MissionFish genaamd die het niet alleen erg economisch en efficiënt maakt voor ons om deze gedoneerde voorwerpen te verkopen op eBay, maar ook een heel scala aan schenkingen voor u opent. MissionFish maakt het mogelijk ALLES te verkopen op eBay en een gedeelte (tot 100%) van de opbrengst te bestemmen voor de Trust.

Je gaat simpelweg een keer naar www.missonfish.org als een "Community Seller" en daarna als je iets op eBay zet, selecteer je World Parrot Trust en kies de % die je van de verkoop naar ons wilt doen. Zij zorgen voor de rest tegen een kleine vergoeding die ze als non-profit in stand houdt.

Kunststof telefoon gebruikers?

Heb je 3 oude kunststof telefoons op de plank staan en een nieuwe onderweg? Wil je altijd het laatste model met de mooiste nieuwe snufjes? Geweldig! Stuur ons je oude kunststof telefoons (zelfs als ze kapot zijn). Niet alleen vertegenwoordigen deze verslavende toestelletjes een mogelijk gevaar tot vervuiling, zij bevatten ook onderdelen die kunnen worden hergebruikt. Op grootschalige ondernemerswijze is er een bedrijf (Ecophones), die een manier heeft gevonden winst te maken op oude telefoons en dit doorsluis naar charitatieve instellingen, terwijl ze op verantwoorde wijze de gevaarlijke materialen ervan verwijderen. Stuur je gebruikte telefoons in de USA naar Glenn Reynolds (zie pagina 19).

Deel gedeeltes (alleen voor de USA!!!)

Inktpatronen

Kun je je voorstellen hoe snel de inktjetpatronen leeg zijn? Het is gewoon schandalig. Het is een goede zaak dat we er ook geld voor kunnen beuren. Geen laser of tonerpatronen a.u.b. (TIP: als de patroon groter is dan je handpalm is het geen inktjetpatroon).
* in de USA stuur ze naar Glenn Reynolds
* in de UK neem contact op met Karen of Michelle voor een portvrije enveloppe om je gebruikte patronen te verzenden (geen EPSON).
* ergens anders stuur ze direct naar het kantoor in de UK.

Jetsetters

Met alle vliegtuigmaatschappijen die tot failliet toe onderhandelen, ben je dan niet bang dat je vele airmiles op een dag gewoon in rook opgaan? Pfuuuut! Weg! Wij hebben de perfecte oplossing – doneer je airmiles aan WPT! Kevin Kendall van Marietta Georgia doneerde pasgeleden genoeg airmiles om een transatlantische vlucht te maken! We kunnen waardevolle projectfondsen besparen door gebruik

te maken van je gedoneerde airmiles om naar congressen, veldprojecten en vergaderingen te gaan.

Deskundig?

Ondanks al je papegaaien – of slechts één of twee "verwende" exemplaren – kunnen we ons niet voorstellen dat sommigen van jullie nog wat anders doen, we beseffen dat je vakbekwaam bent en geïnteresseerd in papegaaien.. Misschien kunnen een paar van je talenten of bronnen op je werkplek ten voordele van de Trust zijn. B.v. Kevin Kendall (onze airmiles donor) kwam weer naar voren toen hij het drukken van 1.000 populaire "No Imports" raamstickers voor ons betaalde.

101 Liefdadigheden

Houdt in gedachten dat de USA het enige land is dat belastingaftrek geeft voor donaties. In de UK heb je Gift Aid. Je geeft aan de WPT en de regering geeft ook een gedeelte. Natuurlijk zijn er net zoveel liefdadighedenwetten als er landen zijn die de Trust steunen. Er zijn ook veel manieren om te geven. We waarderen je creatieve fondsenwerving ideeën als een andere wijze van gulheid en zorg voor de papegaaien.

Vertalingen Ria Vonk